

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Venerabilis Arnesti, (vulgò Ernesti) Primi Archiepiscopi Pragensis

Balbín, Bohuslav

Pragæ, 1664

Notæ in Caput VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42763

tinæ, Carolus è Bohemia, validòq; succinctus exercitu Germaniam peragrabat, & quæ armorum terrore, quæ Censurarum religione devinctos populos, ostensâ veniæ, & cum Romana Ecclesia gratiæ spe in suas partes adigebat. Idem habet anno sequenti 1348. Raynaldus: *Lacessitus*, inquit, *Bavarorum Principum injurijs Carolus Rex signa adversus eos extulit, perq; Ruperti Ducis ac Palatini ditio- nem ferrum Bohemicum, flammâsq; circumtulit.* Formulam verò, quâ in communionem Ecclesiæ reciperentur Schismatici, Arnesto Pontifex misit, quæ inter Clementis Epistolas invenitur.

Raynal. loc. cit.

L. 2. Epist. post
Ep. com. 799.

Notæ in Caput VIII.

Gemmarum
ferax Bohe-
mia.

Anselmus Boë-
kii lib. de
Gemmis.

Paulus Artti-
mus in Tab. Bo-
hemia.

G. Dornav. in
Principe In-
ventu. in it.

In Notitia Re-
gni Bohemia.

Par. Bertius
in Tab. Geogr.

Mercat. in At-
lante.

In libris de
Gemmis. avari
Rudolphi dedi-
catis.

Lapidibus pretiosis, *Iaspides magnâ parte sunt, & durat ad nostram usq; ætatem hoc templi decus. Simile opus in arce Carlsteinensi visitur; Gemmarum autem & pretiosorum lapidum ferax est Bohemia, quorum aliqui (ut nominatim de Granatis Bohemicis affirmant peritissimi quiq; Gemmarij) tolerantia, duritie, & venustate, etiam Orientales vincunt; alij colorum alacritate spectabiles studiosè petuntur, scitùmq; est Itolorum (quotannis, nemine prohibente, ad eam fossionem in Bohemiam venientium) dictum: Vaccam pretiosiori, quàm ipsa vacca sit, lapide à Pastore in Bohemia ad Wyfokam peti. Huc pertinent illa Gasparis Dornavij V. Cl. de Bohemia scripta: Innumeros Topazios, Adamantes, Iaspides, Granatos, Conchas Margaritiferas, hinc inde Bohemi eruunt. Multiplicemque agathiten, pupureumque amethystum, fortèan- haud ignobiliores ijs, quas ex oriente conquirimus, nisi opinio hominum, quæ vim sæpe veritati facit, pretium auget. Sed de his alius aliquando erit scribendi locus, uti & de auro Bohemico, cujus frustra decem pondo Regi sæpius oblata scimus. Interea de gemmis orientalibus, & Bohemicis earumq; natura, coloribus, differentijs & pretio vide præstantissimum Rudolphi Caesaris Pragæ Medicum, & peritissimum gemmarum Anselmum Boëkium. Colliguntur gemma multis in Bohemia locis, ac præcipuè in montibus Gyantum, qui*
Bohe-

Bohemiā à Silesia dispeſcunt; κερκόνοσσοι ὄγοι ſunt Ptolemæo, nos iſdem verbis krkonosky Hory dicimus.

Novam Regni Coronam. *Deſcribit eam accuratiſſimè nominatis omnibus gemmis* Wencellaus Hagecius, ut dubitare omnino non poſſim, eum, dum ſcriberet, coronam præ oculis habuiſſe, nam nec claviculum ullum omiſit. Certè pretio dignitate ac venuſtate nulli alteri regia in Europa corona cedere dicitur: vidimus eam in coronatione Ferdinandi IV. Anno 1646. cūmq; alia, dignitate major, adieſſet, hæc noſtra, igne & luce gemmarum & auri, & formâ ſuperabat, velut inter ignes luna minores. Eſt corona, ſceptrum, & pomum aureum, anulus Regius, in quo Rubinopalas maximus ſpectatur. In Corona Rubini Orientales ſunt. novem & decem, Rubini palasij octo & viginti, Smaragdi viginti quinq;, Sapphiri novemdecim, gemma majores viginti; omnes orientales & pretioſiſſima atq; unâ cum anulo gemmas conſciunt. centum & duodecim. Scribit Remondus de Orig. heres. L. 4. C. 8. clauſam ſuperne Coronam, Regem ab omni alio independentem notare, ideôq; Regis Daniæ, Sueciæ, Bohemiæ, Ungariæ, Neapolis, Angliæ, &c. quia ſuperiores agnoſcant, apertas ſuperne eſſe. Quod alias Coronas attinet, neſcio. De Bohemica certè teſtari poſſum, (teſtis oculatus) eam non minùs ſuperne clauſam eſſe, quàm Gallicam, cujus figuram accuratiſſimè exſculpi curavit Garallus noſter in ſacris Rhemenſibus, habetq; Corona Bohemia ſuperne in medio crucem auream, & in ea Chriſtum Crucifixum ex grandi Sapphiro. Porrò vaticinium quod ante Annos ducentos in Coronam Bohemia inſeruit Chriſtannus, integrum ex vetuſtiſſimo Codice exſcripſi & ſervo.

Claud. Ptolemæus in Geogr. l. 2. qui vixit ſub A. Chriſti 160.

Anno 1647. & Schickfus in Annal. Sileſiæ l. 1. C. 30.

Corona Bohemiæ ſuperne clauditur.

De Chriſtanno Lupac. in Calendario 19. Jul. & 30. Novembr. Cuthen. Notis ad Sylv. in C. 13.

Dies Coronationis Caroli IV.

2. Septembris. Ita Lupacius; at Schickfus. L. 1.

C. 3. die 5. Septembris coronatum ab Arneſto Carolum ſcribit, Hagek, die Dominico ante feſtum Nativitatis Beatiffima Virginis; Pontanus in Carolo, ipſâ die Nativitatis; Chronicon Glacenſe M. S. Michaëlis Præpoſiti Dominicâ infra octavam Nativitatis: cui præ altero fidem habere debeam, neſcio. Interea Lupacium ſequor virum diligentiffimum, & qui in ſuo Calendario dies memorabiles Bohemia conſignavit.

Corona S.
Wenceslai
reddebatur.

Corona nova in tumulum S. Wenceslai.

Fiebat id ipso Coronationis die sub noctem, dabaturq; tribus Ecclesie Pragenseis Viris in manus: Decano, Custodi, & Sacristano; qui speciale in eam rem juramentum habebant; neq; alterius gentis esse poterant, quam nati Bohemi; qua de re sunt Caroli Cæsaris littera, & Apostolica Clementis VI. quibus excommunicat Regem, qui coronam Prælati restituere cunctaretur; debebat verò restitui cum munere, (trecentis scilicet sexagenis grossorum Bohemicorum) quæ pecunia in Templi facta cœta convertebatur.

VENERABILIS Arnestus pro Regum Bohemiæ Coronatione Diploma successoribus Archiepiscopis impetrat; Universitatem Pragensem Carolus Rex Bohemiæ consilio Arnesti fundat, cujus Universitatis primus Cancellarius Arnestus constituitur.

Anno 1349.

CAPUT IX.

Arnestus opera sua æternare cupiebat.

HAbebat hoc Arnestus perpetuum, ut rebus, quas semel inchoarat, quandam semper æternitatem addere cuperet; itaque non contentus inchoasse, divinitatis imitatione, eadem inchoata conservabat, & conservari semper, nunquam perire, volebat. Et sanè tot vicissitudines temporum, voluntatum, ac morum, tot sæculi mutationes & inclinationes sunt, ita orbis in orbem vertitur, ut nulla unquam supervacanea